

fulla hemställan varder bifallen, lika ödmjukt anhålla att derom blifva underrättad, för att med hopp om dylik skonsamhet kunna glädja de föräldrar, hvilkas söner delat vanart och lika straff med Mohell.

Ännu får jag vördsamt tillägga, att då Skolordningen intet stadgar angående Protokolls förande vid Collegii Scholastici eller »Skole-Rättens» sammanträden, så har också vid undersökningen uti ifrågasvarande mål intet Protokoll blifvit hållet, så mycket mindre som denna till en del anställdes af mig enskildt, hvartill äfven gossen Mohells åberopade tredskande föranledde. Dock uppsattes vid öfverläggningen angående de skyldigas bestraffande ett korrt protokoll och justerades, för att i afskrift tillställas Högvördigste Herr Biskopen Doctorn och Ordensledamoten; af hvilket protokoll, så vidt det rörer Leonard Vilhelm Mohell, jag i all ödmjukhet härjemte får äran bifoga en afskrift samt tillika återställa Remisshandlingarne.

Med djupaste vördnad har jag äran framhärda

Högvördigste Herr Biskopens, Doctorn
och Ordensledamotens

så ock

Det Högvördiga Domkapitlets
ödmjukaste tjänare
Joh. Vilh. Snellman.

254 J. V. SNELLMAN – C. R. EHRSTRÖM 27.VII
1844

HUB, Diverse brev

Käraste Carole!

Gladt var det att se några ord af Din hand. Ännu gladare att få Ditt löfte om ett snart återseende. Du kunde väl vara säker på, att jag alltid skulle så mina affärer, att vi kunde råkas.

Nu har jag, sedan Ditt bref anlände, gjort en färd till Österbotten – NyCarleby och Vasa. För resten af sommaren – om den så får kallas – sitter jag bunden vid skrifbordet. Likväl kunde hända, att jag finge ro ett par dagar insupa landtluft på ett afstånd af 3 1/4 mil härifrån. Osäker, hvilken dag Du kommer, lemnar jag i sådant fall på gästgivargården *Kasurila*, 2 1/2 mil härifrån, en biljett till Dig på det att Du vid Din ankomst dit må kunna genast låta ett bud afgå till *Kuustax*, der jag då skulle vistas, eller om det lidit långt på quällen, sjelf komma dit för god nattero.

Hvad skall jag säga om min, vår, tystnad? Spara det tills vi träffas. Emellertid bilägger jag ett sudd, skrifvet på den från fäderneslandet aflägsnaste punkt jag besökt, till bevis att Du der icke var ur mitt minne. Det har sedan dess sutit i min dagbok, hvarur det är ett blad.

Helsa hjertligt Din Frua och Dina barn. Jag väntar att se Dig glad och belåten med lifvet. Välkommen! kärt; kärt!

som alltid,
Snellman

Kuopio d. 27 Juli 44.

P. S. Låt Toveri, om han lefver, följa med.